

Zones verdes: aparcar a la via pública, necessitat o caprici?

El suposat dret a estacionar en la via pública ha de passar a ser un ús més dels que hi ha en la via pública i hauria de perdre el seu privilegi, gairebé monopolístic, mitjançant una regulació dels usos dels espais públics equànime i que prevalgui l'interès col·lectiu sobre l'individual. L'ús abusiu del vehicle privat, la invasió que es produeix en ocasions de vehicles en calçades i espais destinats a vianants, la pràctica de la doble filera, són paisatges que ens trobem massa sovint.

D'altra banda, voreres de mesures ridícules, barreres, barrats per recloure als vianants, il·luminació dirigida a la calçada deixant amb mala visibilitat les voreres, etc., van ser conseqüències de plantejaments passats, que donaven privilegi, gairebé absolut, a la mobilitat motoritzada.

S'hauria d'aconseguir un nou equilibri entre les diferents maneres de transport que concorren en el nostre municipi. Per això, les maneres més sostenibles i eficients social i ambientalment (vianant, bicicleta i transport col·lectiu) han de ser una de les principals apostes.

No hem de perdre de vista el desenvolupament d'un urbanisme pensat per a una nova societat i valors. És important definir els i les qui són actors d'aquests nous espais urbans i quin paper hi juguen. Homes i dones en igualtat de drets. Els nens i nenes són part de la societat amb dret a la ciutat. Les persones grans i molt grans, que no troben el seu lloc en unes ciutats cada vegada més ràpides i agressives, han d'ocupar el paper important que els hi correspon.

El 8 de març passat, ens va ensenyar que hem de multiplicar esforços per transformar les nostres ciutats en ciutats cuidadores, iguals i més lliures. I, un bon exemple el trobarem a la ciutat de Viena, en el districte de Mariahilfer, on des de fa dues dècades l'Ajuntament de la ciutat ha estat implantant un programa on les actuacions s'executen pensant en la diversitat de les persones que hi viuen allí. Així doncs, s'han fet millores en temes com la seguretat (millorant la il·luminació), la mobilitat (ampliant voreres, eliminant aparcaments en superfície per facilitar el passeig de la ciutadania), i en socialització, tant al carrer com en espais privats.

Per acabar, com diria Michel Foucault, en l'actualitat ens trobem davant un problema d'ubicació en un escenari complex i canviant, en el qual l'estat sòlid de les coses donaria pas, aquesta vegada en referència a Zygmunt Bauman, a un estat líquid en el qual devem permanentment ressituar-nos.